

תת"ע 6980/10/15 - סעיד פודה נגד סעיד פודה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6980-10-15 מדינת ישראל נ' סעיד פודה
תיק חיצוני: 14111582673

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש סעיד פודה
באמצעות עו"ד רפעת אסדי
נגד
משיבה סעיד פודה
באמצעות עו"ד ליאור דוד פולדש

החלטה

1. בפני בקשת המבקש לביטול פסה"ד שניתן בהיעדרו עוד ביום 11.4.16.
2. העבירה המיוחסת למבקש היא נהיגה ברכב בו מותקנות חגורות בטיחות, מבלי שהיה חגור, מיום 26.7.15.
3. הבקשה המונחת לפני הוגשה ביום 16.12.18 והמבקש מסר בתצהירו שרק "לאחרונה" נודע לו שניתן כנגדו פסק דין בהיעדרו. לטענתו, לא קיבל לידיו את ההזמנה לדין.
4. נוסף על כך, המבקש כופר בעבירה המיוחסת לו, וטוען שהיה חגור בעת שנתפס, לכאורה, ורק לאחר שעצר אותו השוטר, בעת שהיה בעצירה מוחלטת ודומם את המנוע, הוריד את החגורה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה. צוין שהמבקש הגיש בקשה להישפט כבר ביום 20.8.15 (שצורפה לתגובה), והיה עליו לבחון מה עלה בגורלה עד היום. נוכח השיהוי הבלתי סביר בהגשת בקשתו זו, כשלוש שנים לאחר שהגיש את בקשתו להישפט ולמעלה משנתיים מאז ניתן נגדו גזר הדין, יש לדחות הבקשה. זאת ועוד, נטען, שהמבקש לא הניח בדל ראיה לביסוס טענותיו לעניין עיוות הדין.

הכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ובתגובה אני קובעת שהנימוקים שהעלה המבקש בבקשתו אינם נימוקים המצדיקים היעדרות לבקשה, אין בהם כדי להצדיק פנייה בשיהוי כה ניכר ואף לא שוכנעתי שיגרם למבקש עיוות דין באם תידחה בקשתו.

6. תקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד 1974 קובעת בזו הלשון:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה,

עמוד 1

ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

7. בתיק בימ"ש מצוי אישור משלוח דבר דואר רשום בגין הדוח, מושא הבקשה, למועד המשפט שהתקיים ביום 11.4.16. ההזמנה, כעולה מאישור המסירה, נשלחה לכתובתו של המבקש, כפי שזו צוינה בבקשה להישפט שהגיש. לא הוכח לפני שכתובת אחרת של המבקש הייתה רשומה במשרד הפנים או בתעודת הזהות שלו, ומכאן שלא הוכח שהמבקש לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב המנעותו מלקבלן. ההזמנה, בנסיבות אלה, הומצאה למבקש כדין.

8. זאת ועוד, מאישור המסירה של גזר הדין עולה שזה חזר כ"לא ידוע במען", ביום 24.4.16. הכתובת הרשומה באישור המסירה גם היא כתובתו של המבקש, כפי שנרשמה על ידו בבקשתו להישפט. המבקש לא נתן כל הסבר לשיהוי הרב בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין ומטעם זה בלבד, דין בקשתו להידחות.

9. לעניין טענת המבקש לעיוות דין, לא הובאה לפני כל ראיה לביסוס טענותיו אלה, מלבד הטענה שהמבקש הוריד את החגורה רק לאחר שעצר את רכבו ודומם את המנוע. מטעם זה גם דינה של טענה זו להידחות (ראה **רע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח'**).

10. לעניין העונש - גם כאן לא מצאתי חשש לעיוות דין. המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא חגורת נהיגה, ונדון לקנס בסך 750 ₪, ענישה שהיא מידתית וסבירה בנסיבות העניין.

11. עקרון סופיות הדין, בפרט בעבירות תעבורה, מסוג אלה, הוא חשוב, ואין מורים, על דרך השגרה, על ביטולו של פסק דין חלוט משנת 2016.

נוכח האמור, ומשלא מצאתי נימוקים המצדיקים להעתר לבקשה, אני דוחה את הבקשה.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ט, 26 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.